

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	8113011589
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8113011589.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. marca 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného M. P. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. júla 2014, sp. zn. 10 To 23/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. P. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. mája 2014, sp. zn. 1 T 121/2013, bol obvinený M. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

približne od roku 2004 do roku 2013 vo svojom rodinnom dome a pozemku tohto rodinného domu, v O. - A., na ulici G. č. XX, ale aj inde, pod vplyvom alkoholu bezdôvodne vulgárne nadával svojej manželke O. P., nazýval ju tučnou a mentálne postihnutou, a to aj v prítomnosti ich detí M. P., nar. XX.XX.XXXX a Q. P., nar. XX.XX.XXXX, opakovane ju fyzicky napádal tak, že ju udieral do hlavy, približne v roku 2004, keď kojila svojho syna M. jej dal facku, približne v roku 2009 ju uderil po tvári až si hlavu udrela o garážovú bránu, približne v roku 2012 ju kopol do hlavy, keď čupela pri synovi v kuchyni, približne vo februári 2013 ju dusil uterákom v kúpeľni uvedeného domu, obmedzoval jej styk s kamarátkami a príbuznými, telefonicky ju sledoval a kontroloval, prečo ešte nie je doma z práce, zakazoval jej chodiť k sestre P. C., žiadal od nej peniaze na alkohol, lebo bol nezamestnaný a v prípade, ak mu ich odmietla dať, jej ich bral, opakovane ju aj s deťmi vyhodil z domu von na dvor, aby on mohol v dome v tichu opitý spať, vyhrážal sa jej, že vystrieľa celú jej rodinu a zabije aj ju a vulgárne slovne útočil na mal. syna M., nar. XX.XX.XXXX, trpiaceho syndrómom ADHD a keď sa dňa 15.03.2013 odsťahovala s deťmi z rodinného domu pre jeho neveru, vyvolával jej, aby sa vrátila domov, lebo pozabíja celú jej rodinu, čím takto spôsoboval jej aj deťom fyzické a psychické utrpenie.

Teda týral blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo

psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Čím obvinený spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Proti predmetnému rozsudku podal obvinený odvolanie proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste a konaní, ktoré mu predchádzalo, ktoré následne odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Prešove na podklade odvolania obvineným, rozsudkom zo 16. júla 2014, sp. zn. 10 To 23/2014, rozhodol, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného M. P., nar. XX.XX.XXXX v V. O., F., trvale bytom O., G. č. XX, toho času od 8.10.2013 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov uznal vinným, že približne od roku 2004 do roku 2013 vo svojom rodinnom dome a pozemku tohto rodinného domu, v O. - A., na ulici G. č. XX, ale aj inde, pod vplyvom alkoholu bezdôvodne vulgárne nadával svojej manželke O. P., nazýval ju tučnou a mentálne postihnutou, a to aj v prítomnosti ich detí M. P., nar. XX.XX.XXXX a Q. P., nar. XX.XX.XXXX, opakovane ju fyzicky napádal tak, že ju udieral do hlavy, približne v roku 2004, keď kojila svojho syna M. jej dal facku, približne v roku 2009 ju uderil po tvári až si hlavu uderila o garážovú bránu, približne v roku 2012 ju kopol do hlavy, keď čupela pri synovi v kuchyni, približne vo februári 2013 ju dusil uterákom v kúpeľni uvedeného domu, zakazoval jej chodiť k sestre P. C., žiadal od nej peniaze na alkohol, lebo bol nezamestnaný a v prípade, ak mu ich odmietla dať, jej ich bral, opakovane ju aj s deťmi vyhodil z domu von na dvor, aby on mohol v dome v tichu opitý spať, vyhrážal sa jej, že vystrieľa celú jej rodinu a zabije aj ju a vulgárne slovne útočil na mal. syna M., nar. XX.XX.XXXX, trpiaceho syndrómom ADHD a keď sa dňa 15.03.2013 odsťahovala s deťmi z rodinného domu pre jeho neveru, vyvolával jej, aby sa vrátila domov, lebo pozabíja celú jej rodinu, čím takto spôsobil jej aj deťom fyzické a psychické utrpenie.

Za to uložil Krajský súd v Prešove obvinenému podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. júla 2014, sp. zn. 10 To 23/2014, podal obvinený M. P. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený vo svojom dovolaní žiadal, aby dovolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutých rozsudkov a správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiam, zrušil napadnuté rozsudky a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Prešov ako aj Krajský súd v Prešove nesprávne právne posúdili zistený skutkový stav, nakoľko podľa obvineného jeho konanie nebolo preukázané bez dôvodných pochybností a väčšina výpovedí sú nepriamymi dôkazmi a niektoré sú priamo v rozpore s výpoveďou poškodenej, jeho býval manželky O. P..

Obvinený ďalej vo svojom dovolaní spochybňuje tvrdenia poškodenej, pričom uviedol, že jej tvrdenia neboli relevantným spôsobom preukázané, že ju mal udrieť po tvári a následne si mala udrieť tvár o garážovú bránu a túto skutočnosť nepotvrdil ani jeden svedok. Taktiež podľa obvineného nie je pravda, že by mal poškodenú v roku 2012 kopnúť do hlavy a dusiť uterákom vo februári 2013, pričom poškodená nebola nikdy ošetrovaná ani hospitalizovaná v nemocnici a sama uviedla, že od neho nemala žiadne modriny. Poškodená po odchode zo spoločnej domácnosti podala návrh na rozvod, kde sa žiadnym spôsobom nevyjadrila k predmetnému konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu.

Obvinený v rámci svojho dovolania poukázal na výpoveď jeho matky, C. P., ktorá sa vyjadrila, že „taktiež ich videla po rozvode ísť pod pazuchu, keď išli spoločne na vodárne a syn jej vravel, že žijú spolu aj po rozvode, aj nevesta jej vravela, že k nemu chodí spať.“

Podľa obvineného nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že mal obmedzovať styk s kamarátkami či príbuznými, alebo mal akýmkoľvek spôsobom sledovať poškodenú, či kontrolovať. Obvinený uviedol, že dlhé roky pracoval mimo Slovenskej republiky, a teda sa dlhodobo nezdržoval v spoločnej domácnosti, nakoľko sa snažil finančne zabezpečiť svoju rodinu. Až na Silvestra v roku 2012 sa prestali stretávať s rodinou sestry poškodenej, nakoľko medzi nimi došlo k rodinnej hádke, pričom poškodená sa 15. marca 2013 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, a teda to nie je možné kvalifikovať, že to malo trvať dlhší čas. Ďalej obvinený poukázal na rozpor výpovedí poškodenej a svedkov.

Súd prvého aj druhého stupňa podľa obvineného prihliadal na dôkazy svedkov, ktoré boli vždy len sprostredkovanými informáciami, ktoré mali jednotliví svedkovia od poškodenej. Žiaden zo svedkov nebol účastníkom jeho fyzického napadnutia na poškodenú, nakoľko sa takýto útok nikdy nestal. Čo sa týka vulgárnych nadávok voči poškodenej, tu poukázal obvinený na viacero výpovedí jeho rodinných príslušníkov, ktorí sa sami vyjadrili, že samotná poškodená taktiež veľa kričala a nadávala a z tohto dôvodu takúto komunikáciu medzi manželmi nie je možné považovať za trestnú.

Na základe vyššie uvedených dôvodov mal obvinený zato, že nebolo preukázané jeho protiprávne konanie, ktoré sa mu kladie za vinu a za ktoré bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Ak by dovolací súd mal za to, že sa dopustil protiprávneho konanie, je ho možné subsumovať podľa obvineného iba pod ustanovenie § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Preto na základe hore uvedených skutočností obvinený v rámci svojho dovolania navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. vydal rozsudok, že došlo k porušeniu zákona tým, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a napadnuté rozsudky zrušil. Zároveň v zmysle § 388 ods. 1 prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor v Prešove, ktorý uviedol, že rozsudok Okresného súdu Prešov z 13. mája 2014, sp. zn. 1 T 121/2013, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 16. júla 2014, sp. zn. 10 To 23/2014, sú plne v súlade so zákonom. Pokiaľ krajský súd zistil nedostatky v prvostupňovom rozhodnutí Okresného súdu Prešov, tieto príslušným postupom, plne v súlade so zákonom sám odstránil a vydal zákonným spôsobom rozsudok, v ktorom sa riadne vysporiadal s námietkami a dôvodmi uvedenými v dovolaní odsúdeného.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., prokurátor poukázal na odôvodnenie týchto rozsudkov, s dôvodmi uvedenými v odôvodneniach oboch rozsudkov sa plne stotožňuje majúť za to, že vina obvineného M. P. bola riadne preukázaná v konaní pred súdom v

spojení s výsledkami prípravného konania a že s námietkami uvedenými v dovolaní sa tak okresný ako aj krajský súd riadne vysporiadal vo svojich rozhodnutiach. Prokurátor má za to, že obe štádia trestného konania prebehli v súlade so zákonom, preto nemá pochybnosti o ich správnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol prokurátor zamietnuť dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod, ako ho uviedol obvinený.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolací súd nemôže skúmať a spochybňovať skutkové zistenia tak, ako ich namieta obvinený vo svojom dovolaní a ani prostredníctvom tohto dôvodu nemožno nahrádzať iné mimoriadne prostriedky ako napríklad obnovu konania. Dovolanie nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ktoré urobil okresný a krajský súd pri svojom rozhodovaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti judikoval, že dovolacie námietky obvineného, ak sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, ale iba zo subjektívneho pohľadu obvineného spochybňovali hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (2 Tdo 59/2011). Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Krajský súd pritom zmenil skutkovú vetu oproti zrušenému rozsudku, avšak predmetná zmena nemala vplyv na správne právne posúdenie spáchaného skutku obvineným, ako ani na skutočnosť, že konaním obvineného došlo k spáchaniu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., čo okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil a nie je dôvod pochybovať o tom, že skutok sa

stal tak, ako je ustálený v skutkovej vete rozsudku Krajského súdu v Prešove a že skutok spáchal obvinený.

S poukázaním na naplnenie subjektívnej stránky predmetného trestného činu je potrebné poukázať na skutočnosť, že motív obvineného a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky obvineného, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní, predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa (ZSP 40/2010).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného v jeho dovolaní spochybňujú hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa ako aj rozpor výpovedí medzi poškodenou a svedkami C. a z neho vyplývajúceho skutkového stavu súdom prvého stupňa, pričom sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, a preto nemôžu zodpovedať dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vypočutím svedkov a bývalej manželky O. P. sa v dostatočnej miere vysporiadal Okresný súd Prešov v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, pričom namietanie a spochybňovanie výpovede jednotlivých svedkov nemôže zakladať naplnenie predmetného dovolacieho dôvodu, nakoľko sa jedná o skutkové zistenia, ktoré nie sú v dovolacom konaní prípustné.

Dovolací súd mal vzhľadom ku všetkým vykonaným dôkazom ako aj k záverom, ktoré vyvodil Okresný súd Prešov ako aj Krajský súd v Prešove za preukázané, že skutok v zmysle skutkovej vety krajského súdu spáchal obvinený M. P. a Krajský súd v Prešove správne právne posúdil skutok spáchaný obvineným, keď ho uznal vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací opakovane judikoval, že je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálil okresný súd a krajský súd, pričom nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní nebol naplnený dovolací dôvod uvedený obvineným M. P. v dovolaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. P. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.